

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Questio. xxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

De quonibus super euāge.

obus. s. Prio q̄ vera natura cā possit d̄
aliq̄ affigri. 2. Secdo q̄ n̄ sit maior rō q̄
aliq̄d fiat miraclose q̄ naturalr: vt i p
posito. Et h̄ q̄ de n̄ opaf miraclosa s̄
ne cā 2 necessitate. Forte tū dicerz aliq̄s
q̄ sic agere igne i aliq̄ p̄cipaf caliditat
ignis i q̄ n̄ ē suba ignis: ita ē s̄guis il
le fec̄ i p̄dic̄ imp̄sione sui coloris q̄ re
māst. S̄z h̄ nō ē pbabile p̄ duo Prio
q̄ n̄ videt̄ color ita eē actiu⁹ vt sua s̄ll
tudine realr imp̄mar n̄st p̄ cōm̄tōez
sui subiect̄ cū alto. Secdo q̄: P̄ ponti
fer i b̄eni sup̄ recitatio n̄ loq̄t̄ de colore
s̄guis s̄z de s̄guie. Et p̄cedit q̄ p̄dic̄
s̄guis q̄ ē Xantone (vt d̄r) possit adora
ri. qd̄ n̄ fecit̄z vt videt̄ si tbi nō eēt suba
alicut̄ sanguis naturalr vel miraclosi:
s̄z solū aliq̄s effect⁹ sanguis ch̄i. i. color
s̄guine⁹. Quicqd̄ at̄ sic de h̄. nob̄ suffi
cit q̄ fidel̄ n̄ repugnet sic eē vt dixim⁹ 2
q̄ pbabilr ita sit de facto. Sed p̄ p̄d̄
cta arguit̄ Prio sic. Nā si aliq̄s s̄guis
sup̄flu⁹ i die passiois fuit i ch̄o: ille erat
p̄tinu⁹ cū alto i corpe ch̄i existēs: vt p̄z
Et s̄llt̄ ē p̄ effusione saltē pbabilr vel
ad min⁹ possiblr. qd̄ dico ne caullādo
sine rōe dicat q̄ in ipa effusione fuit ab
alto p̄ guttulas sepat⁹. vtriusq̄ t̄q̄ san
guis. i. necessari⁹ 2 sup̄flu⁹ erat vnū esse
2 vnū suppositū: qz p̄tes p̄tinu⁹ n̄ h̄nt p̄
p̄tū suppositū vl̄ eē: s̄z vnū ē totū. 2 oiz
p̄tū d̄ner s̄imode. Aut t̄q̄ illd̄ suppositū
vl̄ eē erat d̄tinu⁹: 2 sic s̄guis sup̄flu
us post effusione erat vnū do suppositū
talit̄: qd̄ icōuenit. Aut erat altō a d̄ino
2 sic s̄guis necessari⁹ n̄ erat vnū p̄ p̄d̄
cta So. Dupl̄r ad h̄ solui p̄t. Nā h̄ sine
dubio tenendū ē ex sc̄to Tho. et sancto
Bonauē. q̄ p̄tes q̄ n̄ fuer̄t de vitate hu
mane nate aliq̄n̄ desierūt eē d̄itāt vnū
te. qz ps̄ s̄guis q̄ n̄ meruit i resurrectione
nē reassumi: multo min⁹ meruit reman
nere vnita d̄itāt. Uis. Tho. iij. di. ij.
sic d̄r. In oibz q̄ s̄nt de vitate huane na
ture eē sepat̄: manet ordo ad totā natu
rā: 2 iō manet in eis assūp̄tibilitas: et
p̄nt vnū. sic i corpe ch̄i remāst aīa se
para. Uā 2 eis latria debet. S̄z at̄ sepe
tur aliq̄ p̄tes q̄ n̄ s̄nt d̄ vitate huane n̄e
s̄ remāet i eis ordo ad naturā hūanā cū

p̄ncipalr assūp̄tio debet. 2 iō n̄ remane
ret vnū nec debitū latrie. Hec ille. Ex
h̄b̄ p̄z q̄ p̄tes sup̄flue s̄guis aliq̄n̄ s̄t a
d̄itate sepat̄. Quā at̄ s̄nt sepat̄ p̄t. d̄ct
Prio q̄ tūc q̄n̄ s̄nt sepat̄ a p̄tibz necessa
rijs. i. in p̄t̄o resurrectionis. sic q̄ toto
triduo fuerūt vnū: n̄st ante aliq̄ fuey
rit sepat̄ a necessarijs. sicut ē in resur
rectione n̄ra: assūp̄tis necessarijs: sup̄flu⁹
q̄ p̄tes erat p̄t̄a ic̄p̄t̄at h̄re nouū sup
positū. P̄t̄ ē d̄ct̄ sc̄do q̄ t̄c q̄n̄ p̄mo s̄t
separa a corpe ch̄i sicut accidēbat d̄ ca
pillis ab eo d̄st̄uētibz ita q̄ i toto triduo
fuer̄t saltē possiblr i eodē p̄tinuo cum
necessarijs. s̄z nō in eodē supposito: deo
tbi opante. sicut accidit cū calicē p̄seca
to miscet̄ gutta vini. T̄c̄i eiusdē p̄t̄
aliq̄ q̄nt̄as s̄s̄st̄it i se. 2 aliq̄ ibez vis
Et sic p̄z ē ad argumētū dupl̄r. S̄z si
p̄mū modū ins̄etur: qz s̄guis q̄ s̄t̄it
vnū i triduo est reassumpt⁹ s̄z. Tho.
in. v. qd̄l. Dico q̄ v̄z ē: s̄t̄ erat vnū p̄
se siue grā sui q̄n̄ habens p̄ se ordinē ad
naturā vt s̄guis necessari⁹. sec⁹ aut̄ s̄
p̄ accidēs. i. grā altī cū erat p̄tinu⁹ vt
sup̄fluus. Secdo. Nā s̄guis q̄ est in sa
crām̄to est idē euz effuso in parascueu
dicere d̄no: Hic est sanguis me⁹ q̄ p̄ vo
bis effundet. S̄z in s̄guie sacri nō ē ps̄
sup̄flua: qz nihil nob̄ eē p̄ficua t̄c̄. So.
Est idē cū effuso necessari⁹ quē demon
strat ly h̄. qz br̄is Joā. d̄ict̄ h̄z p̄ncōs
uent̄it̄ q̄ ch̄s dederit i p̄s̄ū n̄m id̄ qd̄
nō erat de vitate huane nature. Et licz
vn̄ eēt p̄tinu⁹ altī 2 ly h̄c̄ demonstrat̄ to
tū: tū demonstrat̄ totū grā p̄tis maioris
vel nobilit̄: sic cū dico H̄c̄ p̄s̄c̄ ē bo
n⁹ ad vescedū: demonstrat̄ illū grā oim̄
p̄tū ei⁹. Tertō. Nā sup̄fluitas s̄guis i
ch̄o n̄ potuit eē a deo vel natura: qz nō
abūdāt in sup̄fluis: nec a rōne: qz n̄ ē rō
boni p̄s̄lij q̄ parat sup̄flua. Ergo eēt ab
aliq̄ malo regim̄te vite: pura qz imodey
rate vescebat. qd̄ est p̄phanū. So. Fuit
possiblr a deo 2 natura: qz h̄ natura p̄
se n̄ p̄ducit sup̄flua i statu naturalr: tū
p̄ducit qd̄ā in eo necessaria et sup̄flua i
statu corruptionis.

Questio xxxij.

Tractatus

tertius

D tertiā questionem
 a respondeo pmo qd esto q p dicit
 era ipugnet doctrine. Tho.
 qd tñ nego. Adhuc discipul
 fcti Tho. z p fessor doctrine et sine rep
 hēsiōe p̄cedere aliqd d chri sāguie ve
 ro. i. n̄ miraculo eē i tra: qz in hac re lo
 qd dubitatur: vtz i. iij. qd i. p̄ma rōne
 ei vbi dr: videt magis dicendū. z i r̄ss
 one ad vltim loqns de sāguie miraclo
 so q i qbusdā ecclījs or̄dit dr. q dr flux
 xisse zc. P̄or igit discipul et soluer rō
 nē quā tpe scuit eē solubillē porissime
 accedēte nouo mortuo cul mōi ē defm̄
 natio p̄orificē. z sāguis magdalene p̄di
 ce de q. Tho. n̄ fec mansione: qd patz
 qz ille de q tpe loq̄t dr fluxissz d̄ imagine
 crucifixi: iste at dr z legitur fluxisse de
 vero corpe chri. Dico sc̄do q nunc s.
 Tho. sentit qn d chri vero sāguie sit in
 tra possibillē. qd p̄bo ex qnto qd l. vbi s.
 clare z patet sic ar. p̄cedēti recitatu est.
 Et h̄c si sit fus? i passiōe qd sic suadeo
 P̄rio. Nā ex p̄bis ei n̄ p̄ n̄cartozcludi
 oppositū hui? vt patebit soluēdo ad ob
 lectōes. q̄ n̄ ē d̄cedū q s. Tho. opposi
 tū hui? senserit. Sc̄do qz ex p̄bis sancti
 Tho. seq̄t p̄babilē z forte necessario id
 qd dico. Nā cā p̄p̄ quā p̄cedit posse eē i
 tra aliq̄ue sāguie nutritimētalē ē: qz tal
 gn̄at ex alimēto z chris comedit z bibit
 Sz ista met cā fuit tpe passiōis. qz a te
 sunio. xl. diez vsqz ad passiōē duxit vi
 tā cōem cū alijs comedēdo z bibēdo ēt
 vlnū vt pz ex decursu euāgelij. et i cena
 comedit carnes. i. agn̄. z bibit d̄ geni
 mie vsqz. Et p̄ cenā an̄ cōpletā digestio
 nē vlt̄ circa stari cepit sāguie fūdere in
 flagell. Quō h̄ ē p̄fibile q i eo tē n̄ fuerit
 sāguis nutritimētal gn̄at ex illo cibo vel
 alijs poribz q adhuc n̄ eēt i sūma p̄fectō
 ne sāguis quē nutritimētalē d̄ctm̄. Si
 dr q h̄ fuit p̄p̄ p̄fectā eratē chri: dico q
 vs n̄ p̄t alitacionē facere s̄bito z m̄to m̄
 n̄ p̄t stomachal chri poterat alimenta
 repete p̄uertere i sāguie. maxie qz fm̄
 Dam. chris i passiōe p̄misit oibz viribz
 sua officia p̄gerē. Atqz forte aliqd d̄cat
 chris q nobilissime cōplexiōis fuit i flore
 iuuetutis q n̄ ita arte ciboy? ē qn eū oēs

posset imitari ita d̄bile hūit p̄tutē d̄ge
 stiuā q oportet d̄vuit? cibū ab eo sūp̄rā
 digerit q̄ l̄ sana. Refert tñ br̄s Joan
 nes d̄n̄ci q Joānes de poliacō i suo q̄r
 ro qd l. p̄barit i hora passiōis chris n̄lm̄
 habuisse sup̄flūū sāguie cui? rōnibz r̄n̄
 dere n̄ valeo: qz eas n̄ adduxit. Sz tñ q̄ rō
 ne p̄barit p̄t q ex q vsqz ad illā horā chris
 vniformit vixit n̄ generaret p̄tinue i eo
 sāguis ad r̄staurandā p̄tinnā dep̄ditō
 nē. Imo ego dico q potuit i sāguie la
 ter? ēt naturalr esse aliqd de sāguie nūqz
 trimētalē vel rozido. sed maxie d̄o volē
 te vt eēt nob i r̄stiquā. Sz ista argu
 tur ex p̄bis s. Tho. q l̄cz fm̄ eū n̄ rep̄u
 gnet fides aliqd de sanguie i passiōe eēt
 fuso esse in terra vt sūp̄ deductū ē: tñ re
 pugnet p̄tate sic qd factō existimavit
 nihil ei? eē in terra. P̄rio sic. Nā exp̄sse
 dr q cor? sanguis effus? in passiōe sit re
 assūptus. vt pz i. v. qd l. Sol. Imo ibi
 h̄ n̄ dr: sed dr sic. Sed qz specialit̄ sit qd
 de sanguie effuso in passiōe. p̄ redēptiōe
 humani gener? de h̄ magis d̄cedū vide
 tur qz cor? in resurrectiōe ad corpus chri
 redierit. Hec ille. Dultū ei d̄st̄at inf
 sanguinē effusum z effusum p̄ redēptiōe
 qz iste p̄culdubio nō ē sup̄flū? qz chris
 sup̄flūū aliqd p̄ nobis i p̄clū non dedit
 pl? qz capillos fluētes. Cōsulit tñ ad re
 dēptiōē n̄am sanguis sup̄flū? ex pre
 chi i p̄ modū meritū i qntū partent z vo
 lūtarie tolerabat flagella z vulnera q̄bz
 fundebat: sz nō p̄ modū efficiēte eo mō
 q sāguis ver? z d̄sticat. Sz ista r̄n̄
 sionem instat. qz tpe. iij. q. l̄ij. ar. iij. ad
 tertiū clare sic dr: Cor? sanguis q d̄ cor
 pe chri fluxit cū ad p̄tate hūane natu
 re p̄treat i corpe chri resurrexit. Hec il
 le. Sol. Sc̄tus Tho. ibi nō loq̄t de sā
 guie effuso i passiōe p̄tise sed vniuersā
 liter de effuso. Vñ ad mētē arguētū sic
 sequeret q s. Tho. sentiret oēm sangui
 nē ēt nutritimētalē q̄nūqz fusu iter fuis
 se reasūptū. Qd etiāsi de illo loq̄t v̄v̄l
 det nō loq̄t de sanguie nutritimētalē sed
 de sanguie simplr d̄cto: q. s. p̄uent p̄
 fecre ad naturā sāguis: z adhuc sub ea ē
 Et h̄ p̄bo euidentē. P̄imo testimonio
 triū sup̄radictoz patrū. Sc̄do quia s̄a.

De quonibus super euāge.

Tho. ubiq; dixit yez i hac mā vt sup/ ad vitatē hūane nature p̄tinere vident
 ponit: r̄ p̄r dcm i tertia p̄re itelligit iu
 rra limitationē quā dat i q̄d̄l. vt. f. itel
 ligat tot^o. i. tot^o effusus p̄ redēptōe: q̄ r
 simplr d̄r sāguis. Tercio: q̄ s. **Tho.** ibi
 i. iij. p̄re itelligit loq̄ d̄ sanguie eodē mō
 accēptōdo sāguinē i corpe articki. r̄ i r̄n
 s̄ōe ad tertiū. q̄: ip̄e n̄ equocat vt suppo
 no. Et tñ i corpe cū d̄r sanguinē i corpe
 ch̄ri resurgēt̄ fuisse itegrat̄ suae d̄imi
 nutōe: clar̄ ē q̄ n̄ p̄r itelligi nisi d̄ sāguis
 ne alterat̄ seu stabilit̄. q̄: fm̄ et^o do
 crinā vbiq; n̄ resurgit sāguis nutritiōe
 tal̄ nec ros v̄l cābiū. imo et̄ ex p̄bis et^o
 s̄bi ad tertiū p̄r q̄ loq̄ de sāguie q̄ ē d̄
 vitate hūane nature: cuiusmōi nō ē nu
 trimētalis. S̄z q̄re ibi in tertia p̄re nō
 ponit s. **Tho.** istā limitationē: Soluit.
Hoc ē: q̄r subitelligit p̄r duo. P̄rio q̄r
 ille sanguis quē p̄ salute n̄ra fudit: ē san
 guis simplr. i. sine additiōe alicui^o: cū
 sit p̄fectissim^o i ḡne sanguis. Secōdo q̄a
 cū passio ch̄ri ex et^o itētiōe ad redēptio
 nē eēt ordiata: p̄re r̄ p̄ se illū sanguinē
 d̄r fuisse i passioe quē p̄ redēptioe fu
 dit. Reliq̄ ar̄ accidit fudi tūc p̄ accidēs
 q̄ntū fuit ex itētiōe ch̄ri itēdētis redē
 ptione. Et h̄ nisi rōne annexi opis opā
 ris ex p̄re ch̄ri: vt sepe dicit̄ ē. Secōdo.
Nā i p̄dico q̄d̄l. sic d̄r. Cū ch̄ris an̄ pas
 sione comederit r̄ biberit/ nihil p̄hibet
 i eo fuisse aliq̄e sanguinē nutritiōalē
 id ē q̄ ex cibis ḡnat̄: q̄ ad vitatez hūane
 nature nō p̄tineret: r̄ quē nō opereret ad
 corp^o et^o i resurrectioe redire. **Hec** ille
Ex q̄b; p̄bis p̄r q̄ distiguit inf̄ sanguis
 nē effusū an̄ passioe r̄ altū i ordie ad ne
 cessariū v̄l supflū. Cū q̄ fufus an̄ pas
 sione sit supflū: reliqu^o ē necari^o. **So.**
Imo nō sic distiguit. s̄z affiḡt cām q̄re
 i ch̄ro nihil p̄hibet tpe passiois fuisse sā
 guinē supflū. q̄: s̄ an̄ passioem come
 dit r̄ bibit. nō ar̄ d̄r: an̄ sanguinē fudit.
Tercio. Nā ibi i p̄ma rōne sua ad p̄bā
 dū q̄ tot^o sanguis effusus i passioe p̄ re
 dēptōe r̄. vult q̄ q̄qd̄ fuit i eo v̄l alio
 i p̄fecta etate p̄tineret ad vitatē hūane
 nature dicit̄. P̄ria rō accēpt̄ p̄r ex etate
 ch̄ri partē. Passus ē em̄ i p̄fectissima
 etate: in q̄ maxie ea q̄ i homie iuentunt
 ad vitatē hūane nature p̄tinere vident̄
Hec ille. **So.** Qui capir̄ istū sensum in
 s. **Tho.** q̄ ea etate q̄cūq; sūt i hoie sūt d̄
 vitate r̄. videt̄ mihi sat̄: hebes: q̄r seq̄
 ret̄ tūc nō eēt in hoie semē v̄l sanguinēz
 nutritiōalē aut hūiditatez roridā v̄l cā
 biū. q̄ l̄ pus fuerit de vitate suo mō. i.
 i rōne sanguis v̄l alteri^o hūoris: tñ tam
 tūc sūt i recessu a tali forma: r̄ adhuc n̄
 attrigerūt ad altā: r̄ p̄r nō sūt de vitate
 saltē i corpe resurgēte. Et similt̄ sequit̄
 nullā capillū ab eo defluere sua sponte
 r̄ q̄ nō posset vngues p̄cidere sine d̄imi
 nutōe sue itegrat̄. Intēdit̄ q̄ ibi sc̄us.
Tho. q̄ tūc ea q̄ sūt i hoie/ sūt maxie de
 vitate: supposito q̄ sint de vitate hūa
 ne nature. **Quarto.** Nā i q̄d̄l. v. vbi s̄.
 sic d̄r. Sāguis i passioe effusus q̄ mari
 me fuit salubris: fuit diuicari vnit^o Et
 iō opruit q̄ i resurrectioe iungeret̄ alijs
 hūanitat̄ p̄tib; **Hec** ille. Tūc sic. **Tho.**
 tus sanguis tūc effusus: fuit vnit^o deit̄
 tati i toto triduo: q̄r tot^o fuit vnit^o p̄ se
 v̄l p̄rnu^o cū vnit^o: r̄ p̄seq̄nt̄ vnit^o. **So.**
 tus fuit reassūpt̄. **Sol.** Dico duplt̄ iu
 rra dicta arti. p̄cedēt̄ ad p̄mū P̄rio: ne
 gādo an̄cedēs. r̄ ad p̄bartōez et^o p̄r. q̄a
 diuicari^o potuit i eodē p̄rnuo eēt vnit^o r̄
 nō vnit^o. Dicit̄ tñ s. **Tho.** sāguinē tūc
 effusum fuisse vnitū nulla facta disti
 ctioe. q̄r p̄re ille d̄r effusus q̄ ex ch̄ri in
 tētiōe effluxit ad redimēduz effectiue.
Uel q̄r tā distinxerat̄ p̄rualr̄ d̄cedo q̄
 stione eēt sp̄ealr̄ de effuso p̄ redēptōe hu
 man̄ gener̄. Secōdo negādo p̄ntiam. q̄r
 dato an̄cedēte dico q̄ ille sol^o fuit reat̄
 sup^o q̄ fuit vnit^o p̄ se. **Quito.** Nā ibi
 i fine articuli sic d̄r soluedo argumentū
 de sanguie q̄ alicubi ostēdit̄. Sanguis
 ch̄ri q̄ i q̄busdā ecclesijs ostēdit̄ d̄r ex q̄
 dā imagine ch̄ri p̄cussa miraculose flux
 r̄isse: v̄l etiā als ex corpe ch̄ri. **Hec** ille.
Ex q̄b; p̄bis arguit̄ duplt̄. P̄rimo sic.
Sic sc̄us **Tho.** credidisset. p̄babilr̄ esse
 aliqd̄ de ch̄ri sanguie i terra: nō habuiss̄
 ser cām soluedt̄ argumētū q̄d̄ p̄bat̄ h̄ eēt
 v̄r: r̄ p̄seq̄nt̄ nō soluis̄ illd̄. Cū igit̄ il
 lud soluerit: sequit̄ q̄ p̄dicta nō credit̄
 r̄ p̄seq̄nt̄ videt̄ credidisse opposituz:
 cū hāc materiā p̄siderauerit r̄ nō remā

ferit ppter vt suppono. Sol. etiam cre
didit sic ee vt eludit argumētū: ad
huc habuit ad illd aliqd dicere. Tū ne
sanguis miraculosus crederet natural
Tū ne natural supflu^o crederet defica
tus. Et ista duo i rñsōe sua tāgl. Se
cūdo: qz i sua respōsōe affirmat pualt
istā rēonē. s. Si sanguis q ondit i qui
busdaz ecclesijs nō fuit miraculosus. i. p
miraculū ab imagine crucifixi resolut^o:
fluxit de corpe chri: als. i. alio tpe q̄ de
tpe passiōis. Sol. Negat assūptū. qz ly
als nō fecit ibi vt exponit: s. ly als stat
p ly alit: vt sic sensus: q si ille sanguis n̄
ē miraculosus: fluxit de corpe chri als.
Id ē alit q̄ mō diero. seu alit q̄ ille q̄ flu
xit vt p̄ciū redemptiōis nre. vl si ly als
flet p alio tpe: ly alio nō refert tps passi
ōis: s. refert tps illi^o efflux^o miraculo
si ab imagine chri p̄cussa d̄ q̄ ibi loquit.
Sexto. Hā Thomiste cōiter iponūt s̄
cro Tho. q sic senserit: vt Joānes dñs
ei r qdā alij. Sol. Timuerūt olīm tho
miste: ne si pcederēt ynā partē sanguis
tūc fusi fuisse supfluū: r p̄ter a deitate
separū: cogereñt idē pcedere de toto. vl
saltē ne ex h̄ fuisset q̄ ad h̄ debilitata fl
des vñōis ad sanguinē. Vñ conati sūt
interpretari s. Tho. ad p̄ostū suū. Pre
dicti aut tres mgrī tanq̄ vīri doctissimi
mi noluerūt se de h̄ articulo intrōmēte
re (vriqz vt reo) existimantes q̄ circa h̄
p̄itas nō erat in fauorē apud rudiores
illī p̄itari quā defendere conabant. Vñ
p̄estari sūt de hoc nō velle loqui: vt pa
ter ex dictis.

Questio xxxij.

¶ Vantū autē ad quartā
q̄ q̄stionē duo factā. Primo em
adducā fundamenta vñ elictē
respōsio ad q̄onē. r scdo rñdebo. Quā
tū ad p̄mū: fundamētū p̄mū ē dictum
Innocētij extra de cele. mis. in decreta
li. q̄ incipit: In qdā. postq̄ pbauerat q̄
illa sit p̄a aq̄: dicitis. Restat igit vt q̄
h̄scūqz fuit illa aq̄: siue natural siue mi
raculosa: siue de nouo diuina p̄tute crea
ta: siue de cōponētibz ex p̄te aliq̄ resolu

ta: p̄mū dubio vera fuit. Hec ille. Et q̄
bus p̄z q̄ salua fide p̄t crediti. Primo q̄
illa fuit naturalis. i. a natura p̄ducta: r
lateri chri angelica vl diuina p̄tute vel
q̄litercūqz applicata. Et scdo q̄ fuit mi
raculosa. i. facta de quocūqz corpe alio a
corpe chri. forte tū h̄ mēbz nō ponit in
nūez cū duobz seq̄ntibz. Et tertio q̄ fu
it nouit̄ creata. Et q̄rto q̄ fuit de aliq̄
p̄te corpis chri p̄ resolutionē ḡnata. Se
cūdū at ē dictū dñi Bona. sup recitatū
scz: In ch̄io resurrexit totū qd fuit d̄ p̄
rare hūane nature: r qd spectat ad decē
tiā. r tō tot^o cē i celo. Qd q̄ obijcit de p̄
p̄tēto dicitū q̄ vl nō fuit de carne r
sp̄m: s. h̄ ch̄io dispēsatiōe paz de carne
fm materiā ibi fuit: vt daret nob in de
uotionē sicut reliq̄e. Et sic dicitū ē de
sanguine. Vel aliqd fuit ibi de p̄tate
humane nature: r illd surrexit cū ch̄io:
r est i celo: r r̄siduū māsse. Hec ille. Et
qz caro magis ē de p̄tate nature q̄ san
guis. qd ip̄e d̄t de carne: p̄t dicit de san
guine a fortiori q̄ntūcūqz fuerit stabill
te forme r p̄fect^o. Tertū ē dicitū Sco
ti in. liij. dis. p̄lij. q̄ q̄si exponēdo dicitū
seti Bona. sic d̄r. Forma dat esse r age
re. q̄ pars fm formā p̄t dicit q̄dū habz
esse fm formā: vel q̄dū habz agere fm
formā. Et scdm̄ infert p̄mū: itez nō ecō
trario. Est^o em̄ deficit̄ altēat̄ actio p̄
pter imp̄fectiōem q̄ esse. Et siue sic s̄
ue sic. pars fm formā nō est tm̄ ps for
me: sed includit materiā r formā. Pri
mo aut̄ mō q̄cūqz ps dū manet in toto
d̄r pars fm formā: a p̄ncipio. s. p̄iodi
sui vsqz ad finē: qz. s. r̄diū habz cē. S̄
scdo mō nō d̄r p̄ omī p̄tē p̄iodi pars fm
formā: sed p̄ illa q̄ habz p̄tate ita effica
cē q̄ p̄t sibi cōpetere actio fm formā.
Et infra. Primo mō p̄tū fm sp̄m nō
opponit̄ p̄tē pars fm materiā: nisi s̄
cut homi viuo opponit̄ hō mortu^o. Et
sic eadē pars dicit fm sp̄cē dū manet
in toto: r pars fm materiā q̄n fuit S̄
secūdo modo alia est pars fm sp̄cē r
alia fm materiā: etiā p̄tē manētibz
in toto. quā aliq̄ modica pars cui nō
potest cōpetere p̄tē actio etiā si sit in
p̄ncipio p̄iodi sui: est pars fm materiā.